

hæve Indførselsforbudet paa Aluminium fra Aaret 1930. Da Tyskland som omtalt ikke har nogen Bestemmelse om Told paa Raaaluminium, medens dets vigtigste Konkurrenter har saadanne, vil Tyskland fra 1930 staa uden Beskyttelse for sin Produktion, og det var derfor naturligt, at man havde foreslaaet de interesserede Regeringer en kollektiv Overenskomst om Aluminium. Tyskland havde iøvrigt udarbejdet en Oversigt over de Toldpositioner, som der var Mulighed for at nedbringe.

Dr. *Breitscheid* nævnedes endelig, at Tyskland til yderligere Lempelse af Handelssamkvemmet, i Tilslutning til Paskonferencen i 1926, havde ophævet Visa overfor 15 Stater i Europa.

Draghicesco (Rumænien) frygtede, som andre af de ovennævnte Talere, at Bestræbelserne for Lettelse af Verdensøkonomien skulde lamme de unge Nationers nationaløkonomiske Liv, og foreslog, at den økonomiske Komité ogsaa optog paa sit Program Undersøgelser af Muligheden for at lette de unge Nationers industrielle Udvikling.

I sin Replik til de forskellige Talere gennemgik Formanden for Komitéen, Franskmanden *Serruys* i et meget klart og veltalende Foredrag, Udviklingsgangen i Udvalgets Arbejde.

Centralpunktet i alle Udtalelserne var stadig Spørgsmaalet om Handelssamkvemmet. Hvorledes havde Folkeforbundet og den økonomiske Komités Arbejde med Hensyn til dette Centralpunkt udviklet sig? Ensartethed i Toldnomenklaturen var kun et foreløbigt Skridt. Den maatte selvfølgelig suppleres med Toldsatser, og man maatte søge at naa til Overenskomsttariffer for de væsentlige Grupper. Gangen i Gennemførelsen af Programmet burde da blive

- 1) Nomenklaturen,
- 2) Tarifsatser i denne Nomenklatur og
- 3) Grundprinciperne for (flersidige og tosidede) Handels-Overenskomster, og endelig
- 4) Gennemførelse af saadanne Overenskomster.

Hvis et saadant Program kunde gennemføres i Løbet af 4—5 Aar, kunde man med Rette tale om en ny Tingenes Tilstand i Europa. Man maatte holde sig for Øje kun at beskæftige sig med virkelig vitale Problemer, der havde Interesse for *Verdensøkonomien*, og Problemer, der var Mulighed for at gennemføre.

Forudsætningen for at Programmet kunde gennemføres var for det første, at det svarede til de Krav, som blev stillet af de endnu ikke økonomisk udviklede Folk, og for det andet, at man ikke gjorde nogen Forskel mellem Industrien og Landbruget. Garantien for at alle disse Hensyn blev taget laa i, at de tekniske

Komitéer er sammensat af Mænd med nøje Kendskab til de interesserede økonomiske Kredse i deres Hjemland.

Serruys nævnedes til Slut en Række Eksempler paa, hvorledes flere af de største Stater, Tyskland, Frankrig og England paa forskellige Punkter følte sig bundet ved og tog Hensyn til det Arbejde, der udførtes under Folkeforbundets økonomiske Organisations Auspicier.

Endelig fremkom en Række Udtalelser af forskellige Delegerede, saaledes Baron *Szterényi* (Ungarn), der ogsaa gjorde sig til Talsmand for Landbrugsinteresserne, *Stucki* (Schweiz), der fremhævede den Utaalmodighed, som fra visse Hold gjorde sig gældende med Hensyn til Fremskridtene i det økonomiske Arbejde, idet han dog erkendte, at den økonomiske Organisation var meget stærkt bebyrdet med Opgaver, ligesom Repræsentanterne for England, Canada, Australien, Indien m. fl. fremsatte Bemærkninger, bl. a. af redaktionel Art, og Ændringsforslag til Beretning og Forslaget til Beslutning, som tog Sigte paa de under Debatten fremsatte Synspunkter. Nødvendigheden af, at der bevilgedes de fornødne Beløb til Fortsættelse af de foreliggende og Gennemførelse af de nye Opgaver understregedes fra flere Sider og en Henvendelse til 4. Kommission desangaaende vedtoges.

I et Slutningsresumé sammenfattede *Loucheur* de Hovedbetragtninger, der havde gjort sig gældende, nemlig:

- 1) at Folkeforbundet ikke burde blande sig for meget ind i de enkelte Folks økonomiske Virksomhed,
- 2) at man ikke alene burde arbejde paa at konsolidere de højt udviklede Nationers Stilling og
- 3) at man burde beskæftige sig i ligesaa høj Grad med Landbruget som med Industrien.

Overfor disse Betragtninger understregede han, at de økonomiske Genève-Institutioner ikke gør nogen Forskel mellem smaa og store Lande. Frankrig havde i Virkeligheden en udmærket økonomisk Situation, men var med største Beredvillighed gaaet med til dette Arbejde. Han selv var forbavset over de Resultater, man var naaet til i Løbet af saa kort Tid, og var overbevist om, at naar Beretningerne om Arbejdet spredtes i de forskellige Lande, vilde man ogsaa i disse med Forbavselse se, hvad der var opnaaet. Han repræsenterede selv et stort Agerbrugsland, hvor Halvdelen af Befolkningen beskæftigede sig med Landbrug, og vilde nævnte Sukkerspørgsmaalet, Kvæget og Kvægsygdømmene som vigtige Landbrugsspørgsmaal. —

Forsamlingen vedtog efter en længere Debat (ovf. Sp. 5579—82), hvori bl. a. *Loucheur*, *Verka* (Czekoslovakiet), *Breitscheid* og den fran-